

Sygn. akt VI P 475/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Piórek
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko A. S.

o odprawę emerytalną

I. Zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powódki B. S. kwotę 3.800 zł brutto (trzy tysiące osiemset złotych) tytułem odprawy emerytalnej wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.09.2014r. do dnia zapłaty,

II. Zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 692 zł (sześćset dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku kwotę 190 zł (sto dziewięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej od obowiązku uiszczenia, której powódka była zwolniona z mocy ustawy,

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 3.800 zł (trzy tysiące osiemset złotych).

Sygn. Akt VI P 475/17

UZASADNIENIE

Powódka B. S. wniosła pozew przeciwko pozwanej A. S. o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz jednorazowej odprawy emerytalnej w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia tj. w kwocie 3 800 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2014r. do dnia zapłaty, nadanie wyrokowi natychmiastowej wykonalności oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że była zatrudniona w okresie od 1 października 2006r. do 31 lipca 2014r. była zatrudniona przez Stowarzyszenie (...) z siedzibą w G., którego następcą prawnym na zasadzie sukcesji na podstawie art. 23⁽¹⁾k.p. w zakresie stosunków pracy została z dniem 1 sierpnia 2014r. Pani A. S. jako prowadząca Niepubliczną Szkołę (...) w K.. Powódka zatrudniona była na stanowisku nauczyciela fortepianu, za umówionym wynagrodzeniem 3 800 zł miesięcznie brutto. W dniu 31 sierpnia 2014r. rozwiązano z powódka stosunek pracy w trybie art. 30§1

pkt 2 kodeksu pracy czyli za wypowiedzeniem dokonany przez powódkę w związku z przejściem na emeryturę. Z dniem 1 września 2014r. powódka nabyła prawo do emerytury. W dniu 24 10 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych pozytywnie rozpoznał wniosek powódki wydając decyzję o przyznaniu powódce emerytury, gdyż spełnia ustawowe przesłanki.

Powódka wskazała, że spełnia wszystkie przesłanki determinujące powstanie prawa do wypłaty odprawy emerytalnej z mocy art. 92¹ k.p.

Powódka była równolegle zatrudniona w tym samym okresie oraz wcześniej w Ogólnokształcącej Szkole (...) w G. jako nauczycielka gry na fortepianie od 1 09 1980 r. do 31 08 2014r. Stosunek pracy powódki ustalił w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 1 w powiązaniu z art. 88 Karty Nauczyciela, co znajduje odzwierciedlenie w treści wystawionego świadectwa pracy. W pkt 6 świadectwa pracy od tego pracodawcy wskazano, iż wypłacono odprawę emerytalną. Z tytułu zatrudnienia w tzw. Szkole państwowej, publicznej placówce powódce przysługiwała odprawa emerytalna gwarantowana przez art. 87 ustawy karta nauczyciela. Odprawa została naliczona i wypłacona, odprawa określona we wskazanej normie należy się nauczycielom tzw. Szkół publicznych.

Art. 1 ust.1 karty nauczyciela stanowi, iż ustawie podlegają nauczyciele, wychowawcy i inni pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w 1/ publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach oraz zakładach kształcenia i placówkach doskonalenia nauczycieli działających na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty z zastrzeżeniem ust.2 pkt 1a oraz pkt 2 lit.a. W pozostałym zakresie ustawa zgodnie z art. 1 ust. 2 ma zastosowanie do innych nauczycieli, jeśli wyraźnie to wskazuje. W odniesieniu do powódki B. S. zastosowanie w okresie zatrudnienia przez stowarzyszenie(...) i A. S. następowało na podstawie art. 1 ust.2 pkt 2 lit.b, który stanowi że ustawie podlegają również w zakresie określonym ustawą nauczyciele zatrudnieni w a publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach prowadzonych przez osoby fizyczne oraz osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego b przedszkolach niepublicznych, niepublicznych placówkach, i których mowa w ust.1 pkt 1 oraz szkołach niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych. Mając na uwadze, iż szkoła prowadzona przez A. S. miała status szkoły społecznej, niepublicznej, ustawa karta nauczyciela znajduje w odniesieniu do stosunku pracy łączącego pracodawcę z B. S. zastosowanie wyłącznie w zakresie tych norm, które bezpośrednio odnoszą się, czy też dotyczą nauczyciela tego rodzaju. Ustawa karta nauczyciela wskazuje, które normy w niej zawarte znajdują zastosowanie względem nauczycieli określonych w art. 1 ust 2 pkt 2 b. Regulację tę zawiera art. 91 b ust 2, który nie wskazuje art. 87, stanowiącego o odprawie emerytalnej, przepis ten został pominięty, jako ten, który jest gwarantowany jedynie nauczycielom szkół przedszkoli i placówek publicznych. Tym samym oznacza to, że pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku nauczyciela u pracodawcy, który nie podlega reżimowi ustawy Karta nauczyciela, nie przysługuje odprawa emerytalna tą ustawą przewidziana i dalej nie ma zastosowania ust 4 z art. 87 ustawy KN, będący normą kolizyjną w przypadku zbiegu uprawnień do odprawy emerytalnej z ust.1 i 2 art. 87.

Odprawę emerytalną z art. 87 ustawy karta Nauczyciela pani B. S. otrzymała w związku z zatrudnieniem w Ogólnokształcącej szkole (...) w G., będącej szkołą publiczną, podlegającej w tym zakresie ustawie Karta Nauczyciela.

W odniesieniu do stosunku pracy łączącego powódkę ze Stowarzyszeniem (...) i dalej Panią A. S., z uwagi na brak możliwości zastosowania do tego stosunku pracy normy art. 87 KN, podstawę dla odprawy emerytalnej odnajdujemy w art. 92¹ k.p.

Pracownikowi zatrudnionemu w dwóch zakładach pracy na podstawie dwóch umów o pracę, które zostały rozwiązane w związku z przejściem na emeryturę, przysługują dwie odprawy emerytalne, odrębnie w każdym z tych zakładów.

W odpowiedzi na pozew pozwana A. S. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż powódka świadczyła jednocześnie ten sam rodzaj pracy- pracy nauczyciela w dwóch szkołach – w Ogólnokształcącej Szkole (...)w G. szkoła publiczna oraz Niepublicznej Szkole (...) w K. / szkoła

niepubliczna z uprawnieniami szkoły publicznej /. W obu szkołach powódka zakończyła prace tego samego dnia w związku z przejściem na emeryturę. Bezsprzeczne jest, że powódka pobrała odprawę emerytalną w Ogólnokształcącej Szkole (...) w G..

Powódka roszczenie swoje opiera na przekonaniu, iż skoro w myśl art. 91 b ust. 2 Karty Nauczyciela do szkół niepublicznych o uprawnieniach szkoły publicznej ustawodawca nie nakazał bezpośredniego stosowania przepisu art. 87 Karty Nauczyciela, to powódce przysługują dwie odprawy emerytalne, jedna od szkoły publicznej na podstawie art. 87 Karty Nauczyciela i jedna od pozwanej na podstawie art. 92¹ k.p. Takie założenie w opinii pozwanej jest błędne i nie znajduje uzasadnienia ani w przepisach prawa, ani też w przywołanych w uzasadnieniu pozwu orzeczeniach Sądu Najwyższego. Karta Nauczyciela jako pragmatyk pracowniczy, podobnie jak układy zbiorowe pracy i w pewnym zakresie regulaminy pracy, w sposób szczególny regulują sytuację prawną określonych kategorii pracowników, a kodeks pracy ma do nich zastosowanie posiłkowo w zakresie w nich nieuregulowanym. Tym samym nie ulega wątpliwości, iż Karta Nauczyciela w sposób szczególny reguluje sytuację prawną nauczycieli w zakresie ich stosunku pracy. Z treści art. 87 ust. 2 ustawy Karta Nauczyciela wynika wprost, że z tytułu pracy nauczycielskiej powstaje prawo do odprawy emerytalnej, niezależnie od liczby szkół zatrudniających nauczyciela przechodzącego na emeryturę. Podmiotem zobowiązanym do wypłaty odprawy jest szkoła będąca podstawowym miejscem pracy nauczyciela / tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 10 2010r., sygn.. akt III PK 9/10/. Jednocześnie charakter instytucji odprawy emerytalnej jest analogicznie uregulowany w kodeksie pracy. W doktrynie prawa pracy i orzecznictwie sądowym w związku z normą art. 92¹ k.p. akceptowalne jest stanowisko, iż odprawa emerytalno-rentowa jest jednorazowym świadczeniem pieniężnym, które pracownik uzyskuje, jeżeli jego stosunek pracy ustaje w związku z przejściem na rentę z powodu niezdolności do pracy lub emeryturę. Oznacza to, że pracownikowi przysługuje jedna odprawa / jedno świadczenie/, a pracownik który takie świadczenie uzyskał, nie może ponownie nabyć do niej prawa w związku z przejściem na rentę lub emeryturę wskutek rozwiązania kolejnego stosunku pracy. Tak więc pracownik uzyskuje prawo do takiej odprawy tylko raz w swoim życiu zawodowym – niezależnie od tego, czy przesłanką jej nabycia jest ustanie stosunku pracy w związku z przejściem na rentę czy też emeryturę. I bez względu na to, czy z czasem podejmie on ponownie pracę w ramach stosunku pracy, czy też nie. W świetle art. 92¹ k.p. odprawa emerytalna i rentowa są świadczeniami jednorazowymi, albowiem można je nabyć jeden raz. Zarówno zatem karta nauczyciela, jak i kodeks pracy analogicznie regulują kwestie odprawy emerytalnej w zakresie jej jednorazowego charakteru. Różnice dotyczą więc wyłącznie wysokości tego świadczenia, w karcie nauczyciela uzależnionej od stażu pracy, a w kodeksie pracy w stałej wysokości.

Ponadto strona pozwana odwołała się do wykładni systemowej i funkcjonalnej omawianej instytucji. W tym zakresie pozwana wskazała, iż wykładania dokonana przez powódkę prowadziłaby do nieuzasadnionego uprzywilejowania sytuacji nauczyciela, który pracuje w szkole publicznej i niepublicznej, względem nauczyciela, który pracuje w dwóch szkołach publicznych. Skoro bowiem zgodnie z Kartą Nauczyciela, która jako pragmatyk korzystnie reguluje sytuację prawną nauczycieli, wyklucza możliwość pobrania odprawy z dwóch szkół publicznych, to brak jest podstaw do przyjęcia, by zamiarem racjonalnego ustawodawcy było umożliwienie pobrania dwóch odpraw emerytalnych przez nauczyciela, który pracuje w szkole publicznej i niepublicznej, zwłaszcza w kontekście analogicznego ukształtowania regulacji odprawy emerytalnej w Karcie Nauczyciela, jak i w kodeksie pracy, jako świadczenia jednorazowego. Uzasadnienia braku odesłania w art. 91 b ust. 2 Karty Nauczyciela do bezpośredniego stosowania art. 87 Karty w stosunku do nauczycieli pracujących w szkołach niepublicznych, zdaniem pozwanej należy upatrywać w kwestii wysokości odprawy.

Na koniec pozwana podniosła również zarzut nadużycia prawa podmiotowego i wniosła o oddalenie powództwa na mocy art. 8 k.p. jako sprzecznego z zasadami współżycia społecznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2004r. Minister Kultury nadał Społecznej Szkole (...) w K. prowadzonej przez Stowarzyszenie (...) w K. uprawnienia szkoły publicznej na podstawie art. 85 ust.4 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty.

Dowód decyzja z dnia 31 08 2004r. k. 45

Powódka B. S. w dniu 1 10 2006r. zawarła umowę o pracę ze Stowarzyszeniem (...) na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu na stanowisku nauczyciela fortepianu. Na podstawie tej umowy powódka świadczyła pracę w Społecznej szkole (...) w K..

Dowód : umowa o pracę z dnia 1 10 2006r k. 2 cz b akt osobowych

Na podstawie porozumienia zawartego w dniu 9 lipca 2014r. pomiędzy Stowarzyszeniem (...) a S. , Stowarzyszenie zbyło wszystkie prawa do prowadzenia Społecznej (...) w K. o uprawnieniach szkoły publicznej na rzecz A. S. . W związku ze zmianą organu prowadzącego szkołę w dniu 1 08 2014r. pozwana A. S. stała się z mocy prawa pracodawcą powódki na podstawie art. 23⁽¹⁾k.p. a szkoła zmieniła nazwę na Niepubliczna Szkoła (...) w K. .

Zgodnie ze statutem Niepublicznej Szkoły (...) w K. organem prowadzącym szkołę jest A. S. , szkoła ma charakter społeczny z uprawnieniami szkoły publicznej , działa na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty. Szkołę prowadzi i majątkiem jej zarządza A. S. , nadaje statut i wprowadza w nim zmiany , powołuje i odwołuje dyrektora szkoły oraz określa jego kompetencje zgodnie ze statutem szkoły , zarządza majątkiem szkoły , zatwierdza preliminarz wydatków , rozpatruje wnioski dyrektora szkoły w sprawie nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy z pracownikami pedagogicznymi i niepedagogicznymi , ich wynagradzania i premiowania.

Dowód : porozumienie z dnia 9 lipca 2014r. k. 71 Protokół kontroli PIP k. 67-69, zaświadczenie o zmianie danych dotyczących niepublicznej szkoły artystycznej z 11 07 2014r. k. 70 , statut szkoły k. 73v-80 , zaświadczeni o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 90 -91; informacja ZUS k. 101

Jednocześnie z zatrudnieniem u strony pozwanej powódka zatrudniona była od 1 09 1980r. w Ogólnokształcącej Szkole (...) w G. jako nauczyciel gry na fortepianie , gdzie stosunek pracy rozwiązany został na podstawie art. 23 ust.1 pkt w powiązaniu z art. 88 Karty Nauczyciela .

Okoliczność niesporna

W dniu 19 05 2014r. powódka wypowiedziała umowę o pracę zawartą w dniu 1 10 2006r. w związku z przejściem na emeryturę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia , który upłynął 31 08 2014r.

Dowód : wypowiedzenie z dnia 19 05 2014r. akta osobowe część c

W dniu 31 08 2014r. Stowarzyszenie (...) wystawiło powódce świadectwo pracy za okres zatrudnienia od 1 10 2006r. do 31 08 2014r. ze wskazaniem , że stosunek pracy ustał w wyniku oświadczenia pracownika z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia w związku z przejściem na emeryturę.

Dowód : świadectwo pracy z 31 08 2014r. – akta osobowe część c

W dniu 5 09 2014r. powódka w związku ze zmianą organu prowadzącego szkołę dokonaną 11 07 2014r. wniosła o wystawienie świadectwa pracy przez aktualny organ prowadzący tj. A. S. , wpisanie w pkt 1 świadectwa w miejscu zatrudnienia A. S. , która po przejęciu szkoły od Stowarzyszenia (...) stała się z mocy prawa pracodawcą powódki , wliczenie do okresu zatrudnienia , okresu zatrudnienia u poprzedniego pracodawcy / Stowarzyszenia (...) reprezentowanego przez D. G. i wpisanie daty 1 09 2006r. jako początku tego zatrudnienia.

Dowód : wniosek z dnia 5 09 2014r. – akta osobowe część a

Pozwana A. S. w dniu 22 09 2014r. wystawiła powódce świadectwo pracy , w którym zostało stwierdzone , że powódka B. S. była zatrudniona w okresie od 1 10 2006r. do 31 07 2014r. w Stowarzyszeniu (...), a w okresie od 1 08 2014r. do 31 08 2014r. u A. S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku nauczyciela fortepianu , a stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania przez oświadczenie pracownika z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia w związku z przejściem na emeryturę.

Dowód : świadectwo pracy z 22 09 2014 k. 13-15

Decyzją z dnia 24 10 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał powódce prawo do emerytury od 1 09 2014r. tj. od dnia następnego po rozwiązaniu stosunku pracy.

Dowód : decyzja z dnia 24 10 2014r. k. 16

Z tytułu zatrudnienia w Ogólnokształcącej Szkole (...) w G. powódka otrzymała odprawę emerytalną z mocy art. 87 ustawy Karta Nauczyciela.

Okoliczność niesporna

Pismem z dnia 7 07 2017r. pełnomocnik powódki wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 3 800 zł tytułem odprawy emerytalnej w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 09 2014r.

Dowód : pismo z dnia 7 lipca 2017r. k. 23 , dowód nadania k. 34

Wynagrodzenie miesięczne powódki liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 3 800 zł.

Dowód : zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 47

Powyższy stan faktyczny w całości niesporny sąd ustalił na podstawie zgodnych oświadczeń stron oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz aktach osobowych powódki .

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powódka wywodzi swoje roszczenie z treści art. 92¹ kodeksu pracy , zgodnie z treścią którego § 1. Pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia.

§ 2. Pracownik, który otrzymał odprawę, nie może ponownie nabyć do niej prawa.

Powódka będąc zatrudniona na stanowisku nauczyciela na podstawie umowy o pracę wywodzi swoje roszczenie o odprawę emerytalną z treści przepisu powszechnego prawa pracy , twierdząc, że spełnia wszystkie przesłanki determinujące powstanie prawa do wypłaty odprawy emerytalnej z mocy art. 92¹ k.p.

Strona pozwana i jej poprzednik prawny , prowadzący szkołę niepubliczną , w ocenie powódki mają obowiązek wypłaty odprawy na podstawie art. 92⁽¹⁾ k.p. pomimo faktu wypłacenia powódce **odprawy przez szkołę publiczną Ogólnokształcącą Szkołę (...)** z mocy Art. 87 Ustawy z dnia 26 01 1982r. Karta Nauczyciela.

Art. 87 powołanej ustawy Karta Nauczyciela stanowi w ust 1 , iż nauczycielowi spełniającemu warunki uprawniające do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy lub

nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, jeżeli nie uzyskał z tego tytułu odprawy przewidzianej w art. 28, przyznaje się odprawę w wysokości dwumiesięcznego ostatnio pobieranego wynagrodzenia w szkole będącej podstawowym miejscem jego pracy.

2. Nauczycielowi spełniającemu warunki uprawniające do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, **który przepracował w szkole co najmniej 20 lat, przyznaje się odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia ostatnio pobieranego w szkole będącej podstawowym miejscem jego pracy.**

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

4. W razie zbiegu prawa do odprawy wymienionej w ust. 1 i 2, przysługuje jedna odprawa - korzystniejsza.

Wskazany powyżej przepis art. 87 ustawy Karta Nauczyciela reguluje prawo do odprawy emerytalnej **nauczycieli zatrudnionych w szkołach publicznych**, przepis art. 87 ustawy nie znajduje zastosowania do nauczycieli zatrudnionych w szkołach niepublicznych, jako że nie został powołany w treści art. **91b. ustawy Karta Nauczyciela** :

Ust 1. Do nauczyciela zatrudnionego w wymiarze niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć nie stosuje się przepisów art. 54 ust. 5, art. 72 i art. 86-90.

2. Do nauczycieli zatrudnionych w:

1) przedszkolach i szkołach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, bez względu na wymiar zatrudnienia, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 6a ust. 4-10, 12 i 13, art. 9, art. 11a, art. 26, art. 63 i art. 75-85z;

2) placówkach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, bez względu na wymiar zatrudnienia, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 6a ust. 4-10, 12 i 13, art. 9, art. 26, art. 63 i art. 75-85z;

3) przedszkolach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. a, oraz **szkołach i placówkach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2**, w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, w tym do nauczyciela zatrudnionego na stanowisku dyrektora, **mają zastosowanie przepisy art. 9a-9i, art. 22 ust. 3 i 4, art. 49 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 51, art. 70a ust. 3, 4 i 6, art. 86, art. 88 i art. 90;**

4) przedszkolach, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b, w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, w tym do nauczyciela zatrudnionego na stanowisku dyrektora, mają zastosowanie przepisy art. 9a-9i, art. 22 ust. 3 i 4, art. 49 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 51, art. 70a ust. 3, 4 i 6 oraz art. 88.

2a. Do pracowników, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4 i 5, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 51, art. 63, art. 64 ust. 3, art. 86-88 i art. 90.

2b. Nie można nawiązać stosunku pracy z nauczycielem przedszkola, szkoły lub placówki, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 10 ust. 5 pkt 2-5. Przepisy art. 10 ust. 8a i 8b stosuje się odpowiednio.

3. Zakres stosowania ustawy do nauczycieli zatrudnionych w szkołach oraz w placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez kościoły i inne związki wyznaniowe określają odrębne przepisy.

Z mocy art. 91 b ust 2 pkt 3 tylko wymienione przepisy ustawy Karta Nauczyciela mają zastosowanie do nauczycieli szkół niepublicznych zatrudnionych w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć - są to **przepisy art. 9a-9i, art. 22 ust. 3 i 4, art. 49 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 51, art. 70a ust. 3, 4 i 6, art. 86, art. 88 i art. 90;**

Art. 87 ustawy Karta Nauczyciela nie ma zatem zastosowania do stron niniejszej sprawy , albowiem nie został przez wskazaną powyżej regulację art. 91 b ust 2 pkt 3 wymieniony.

/ na marginesie dodać można , iż podobnie artykułu 87 KN nie stosuje się do nauczyciela zatrudnionego w wymiarze niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć (art. 91b ust. 1 KN). Oznacza to, że nauczycielowi zatrudnionemu w takim wymiarze zajęć nie przysługuje odprawa emerytalno-rentowa na podstawie Karty Nauczyciela, ale na podstawie art. 92¹ k.p., tj. odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia. Jeżeli nauczyciel jest zatrudniony w kilku szkołach i w żadnej z tych szkół nie jest zatrudniony w wymiarze co najmniej połowy obowiązkowego wymiaru zajęć, łącznie jednak wymiar jego zajęć stanowi co najmniej połowę obowiązkowego wymiaru zajęć, wówczas nauczyciel ma prawo do odprawy emerytalno-rentowej, o której mowa w art. 87 (art. 22 ust. 3 KN)./

Art. 91c. ust.1 ustawy Karta Nauczyciela stanowi , iż w zakresie spraw wynikających ze stosunku pracy, **nieuregulowanych przepisami ustawy, mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy.**

2. Spory o roszczenia ze stosunku pracy nauczycieli, niezależnie od formy nawiązania stosunku pracy, rozpatrywane są przez sądy pracy.

A zatem skoro do stosunku pracy istniejącego pomiędzy stronami nie ma zastosowania art. 87 ustawy karta nauczyciela , wówczas zastosowanie znajdują przepisy powszechnego prawa pracy i kodeks pracy.

Zgodnie z treścią art. 92¹ kodeksu pracy § 1. Pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia.

§ 2. Pracownik, który otrzymał odprawę, nie może ponownie nabyć do niej prawa.

Sąd podziela stanowisko strony powodowej co do tego , iż powódka spełniła wszystkie przesłanki do nabycia prawa do odprawy emerytalnej z mocy art. 92¹ kodeksu pracy u strony pozwanej , albowiem jej stosunek pracy został rozwiązany w związku z przejściem na emeryturę , a emerytura przyznana została powódce od pierwszego dnia po ustaniu zatrudnienia u pozwanej. Jednocześnie do sytuacji prawnej powódki nie ma zastosowania wyłączenie przewidziane w art. 87 ust 4 ustawy Karta Nauczyciela : „w razie zbiegu prawa do odprawy wymienionej w ust. 1 i 2, przysługuje jedna odprawa – korzystniejsza”, albowiem przepis art. 87 w ogóle nie ma zastosowania do stosunku prawnego , który łączył strony , nie został on przewidziany w art. art. 91 b ust 2 pkt 3 ustawy Karta Nauczyciela , jako mający zastosowanie do nauczyciela zatrudnionego w szkole niepublicznej w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć , wobec czego zastosowanie ma regulacja art. 91 c ust 1 ustawy Karta Nauczyciela i, a co za tym idzie przepisy kodeksu pracy i art. 92¹ kodeksu pracy.

Rozważając zagadnienie prawa do odprawy w razie jednoczesnego przejścia na emeryturę lub rentę przez pracownika zatrudnionego u dwóch lub więcej pracodawców, należy przyjąć, że co do zasady odprawa przysługuje od każdego pracodawcy, chyba że przepis odrębny stanowi inaczej. Mogą jednak powstawać różne szczególne sytuacje, z których jedna została przedstawiona w wyroku z dnia 5 stycznia 2011 r., III PK 17/10, OSNP 2012, nr 5-6, poz. 60. Sąd Najwyższy stwierdził w nim, że pracownik, który przechodzi na rentę, będąc zatrudniony jednocześnie u dwóch pracodawców i korzystając u jednego z nich z urlopu bezpłatnego udzielonego w celu wykonywania pracy u drugiego, nabywa prawo do odprawy rentowej tylko od jednego, wybranego przez siebie pracodawcy (art. 92¹ i 174)/” Mamy więc do czynienia z sytuacją, w której pracownik spełnił warunki do uzyskania odprawy rentowej u dwóch pracodawców, jako że oba stosunki pracy zostały rozwiązane w związku z przejściem na rentę. Generalnie rzecz ujmując, w takiej sytuacji pracownik ma prawo do dwóch odpraw rentowych. Tak jest zarówno według regulacji Kodeksu pracy (art. 92¹), jak i na podstawie przepisów o pracownikach samorządowych oraz o pracownikach urzędów państwowych. **Jeżeli nie ma przepisu szczególnego, to pracownik pozostający w dwóch niezależnych od siebie stosunkach pracy nabywa prawo do odpraw rentowych lub emerytalnych od obu pracodawców.”/**

Wskazać należy, iż przepis szczególny art. 87 ust 4 ustawy Karta Nauczyciela obowiązuje co do nauczycieli zatrudnionych w szkołach publicznych, a powódka była równolegle zatrudniona w szkole publicznej i niepublicznej, a więc do odprawy z tytułu zatrudnienia w szkole publicznej ma zastosowanie art. 87 ustawy Karta Nauczyciela, a do odprawy z tytułu zatrudnienia w szkole niepublicznej – u pozwanej zastosowanie ma przepis art. 92¹ kodeksu pracy.

Odprawa z mocy powołanego przepisu kodeksu pracy przysługuje wszystkim pracownikom w **wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia**. Wysokość tego wynagrodzenia ustala się tak, jak ekwiwalent pieniężny za urlop (§ 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy).

Przepisy szczególne odnoszące się do różnych grup zawodowych oraz układy zbiorowe pracy mogą ustalać wyższą odprawę, jak to ma miejsce w stosunku do nauczycieli, do których stosuje się art. 87 ustawy Karta Nauczyciela. **Art. 5 kodeksu pracy stanowi, iż** Jeżeli stosunek pracy określonej kategorii pracowników regulują przepisy szczególne, przepisy kodeksu stosuje się w zakresie nieuregulowanym tymi przepisami. Jeżeli chodzi o zatrudnienie u strony pozwanej, powódka nie podlega jednak regulacji art. 87 ustawy Karta Nauczyciela i z racji tego przepis ten w ogóle nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie.

Nietrafne jest stanowisko strony pozwanej odwołujące się do wykładni systemowej i funkcjonalnej omawianej instytucji. W tym zakresie pozwana wskazała, iż wykładania dokonana przez powódkę prowadziłyby do nieuzasadnionego uprzywilejowania sytuacji nauczyciela, który pracuje w szkole publicznej i niepublicznej, względem nauczyciela, który pracuje w dwóch szkołach publicznych. Wykładnia dokonana przez powódkę nie narusza zasady równego traktowania w zatrudnieniu, gdyż mamy do czynienia z dwoma różnymi stosunkami pracy, jednym zawartym ze szkołą publiczną, i drugim, którego dotyczy sprawa niniejsza, zawartym ze szkołą niepubliczną, stąd sytuacja nauczycieli zatrudnionych w dwóch szkołach publicznych jest odmienna od sytuacji nauczyciela zatrudnionego w szkole publicznej i niepublicznej. Podobnie sytuacja nauczyciela zatrudnionego w szkole publicznej i zatrudnionego w szkole prowadzonej przez kościół bądź związek wyznaniowy jest odmienna od sytuacji nauczyciela zatrudnionego w dwóch szkołach publicznych. / art. 91 b ust 3 ustawy Karta Nauczyciela /

Biorąc pod uwagę dotychczasowe rozważania, niezasadny jest również zarzut nadużycia prawa podmiotowego art. 8 k.p. i sprzeczności żądania z zasadami współżycia społecznego, albowiem powódka uprawniona jest do odprawy emerytalnej z mocy powszechnie obowiązującego przepisu kodeksu pracy, a pozwana nie wypłacała powódce innej odprawy uregulowanej treścią art. 87 ustawy Karta Nauczyciela.

Z powyższych względów orzeczono jak w punkcie I wyroku na mocy art. art. 92¹ § 1 kodeksu pracy, o odsetkach orzeczono na mocy art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p. od dnia następnego po dniu ustania stosunku pracy.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 k.p.c. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego powódki ustalono na kwotę 692 zł na podstawie § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804), wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, a które zasądzone od pozwanej na rzecz powódki.

Zgodnie z treścią art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U Nr 167, poz. 1398 ze zm.), dalej: ustawa, opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych pracownik wnoszący powództwo do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i art. 36.

W niniejszej sprawie powództwo zostało uwzględnione w całości. Stosownie więc do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, to przeciwnik powódki winien ponieść nieuiszczone przez powódkę koszty sądowe. Do kosztów tych zaliczyć należało stosunkową opłatę od pozwu w wysokości 190 zł (5% z kwoty 3 800 zł). Na tej też podstawie stosowne postanowienie zawarto w pkt III wyroku z mocy art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych .

Na podstawie art. 477² § 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia otrzymywanego przez powoda, tj. w wysokości 3 800 zł . O powyższym orzeczono w punkcie IV wyroku.

